

התנא רבי נחמיה 15 מחלוקות

<p>ברכות לח:א</p>	<p>אמר רבא במוציא כולי עלמא לא פליגי דאפיק משמע דכתיב (במדבר כג, כב) אל מוציאם ממצרים כי פליגי בהמוציא רבנן סברי המוציא דאפיק משמע דכתיב (דברים ה, טו) המוציא לך מים מצור החלמיש ורבי נחמיה סבר המוציא דמפיק משמע שנאמר (שמות ו, ז) המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים</p>
<p>שבת לד:ב</p>	<p>ואיזהו בין השמשות משתשקע החמה כ"ז שפני מזרח מאדימין הכסיף התחתון ולא הכסיף העליון בין השמשות הכסיף העליון והשוה לתחתון זהו לילה דברי רבי יהודה ר' נחמיה אומר כדי שיהלך אדם משתשקע החמה חצי מיל רבי יוסי אומר בין השמשות כהרף עין זה נכנס וזה יוצא ואי אפשר לעמוד עליו</p>
<p>שבת נט:ב</p>	<p>דתניא היא של מתכת וחותרה של אלמוג היא של אלמוג וחותרה של מתכת טהורה ורבי נחמיה מטמא שהיה ר' נחמיה אומר בטבעת הלך אחר חותרה בעול הלך אחר סמלוני</p>
<p>שבת נט:ב</p>	<p>שהיה ר' נחמיה אומר בטבעת הלך אחר חותרה בעול הלך אחר סמלוני בקולב הלך אחר מסמרותיו בסולם הלך אחר שליבותיו בערסי הלך אחר שלשלותיו וחכמים אומרים הכל הולך אחר המעמיד</p>
<p>שבת צח:ב</p>	<p>ת"ר קרשים מלמטן עוביין אמה ומלמעלן כלין והולכין עד כאצבע שנאמר (שמות כו, כד) יהיו תמים על ראשו ולהלן הוא אומר (יהושע ג, טז) תמו נכרתו דברי רבי יהודה רבי נחמיה אומר כשם שמלמטן עוביין אמה כך מלמעלן עוביין אמה שנאמר יחידו</p>
<p>שבת קכד:א</p>	<p>כל הכלים ניטלין לצורך ושלא לצורך ר' נחמיה אומר אין ניטלין אלא לצורך</p>
<p>עירובין לה:א</p>	<p>אמר אביי דכ"ע היסט מחמת כחו טמא מחמת רעדה טהור והכא ברעדה מחמת כחו עסקינן ובהא קא מיפליג דמר סבר הוי היסט ומר סבר לא הוי היסט</p>
<p>עירובין לה:א</p>	<p>דתנן הקיש על גבי שידה תיבה ומגדל טמאין רבי נחמיה ורבי שמעון מטהרין מאי לאו בהא קמפלגי מר סבר כלי הוא ומר סבר אהל הוא</p>
<p>עירובין מב:א</p>	<p>במזיד במקומן דכולי עלמא לא פליגי דאסור והכא בשוגג שלא במקומן פליגי תנא קמא סבר בשוגג שרי שלא במקומן ורבי נחמיה סבר אפילו שוגג במקומן אין שלא במקומן לא</p>
<p>ראש השנה ויר</p>	<p>ת"ר אילן שחנטו פירותיו קודם ט"ו בשבט מתעשר לשנה שעברה אחר ט"ו בשבט מתעשר לשנה הבאה אמר רבי נחמיה בד"א באילן שעושה שתי בריכות בשנה</p>
<p>יומא ס:ב</p>	<p>רבי יהודה סבר מקום שמתכפרין בו פעם אחת בשנה ור' נחמיה סבר דברים המתכפרין בהן פעם אחת בשנה</p>
<p>יבמות נ:ב</p>	<p>והבעילה בזמן שהיא בתחלה אין אחריה כלום באמצע ובסוף יש אחריה כלום רבי נחמיה אומר אחת בעילה ואחת חליצה בין בתחלה בין באמצע בין בסוף אין אחריה כלום</p>
<p>נזיר סה:ב</p>	<p>בשבעה דרכים בודקין את הזב עד שלא נזקק לזיבה במאכל ובמשתה במשא ובקפיצה ובחולי ובמראה ובהירהור משנזקק לזיבה אין בודקין אותו אונסו וספיקו ושכבת זרעו טמאים שרגלים לדבר המכה את חברו ואמדהו למיתה והקל ממה שהיה לאחר מכאן הכביד ומת חייב ר' נחמיה אומר פטור שרגלים לדבר</p>
<p>סוטה יב:ב</p>	<p>ותשלח את אמתה ותקחה ר' יהודה ורבי נחמיה חד אמר ידה וחד אמר שפחתה</p>
<p>קידושין לא:א</p>	<p>מתמני סרי עד עשרים וארבעה כתנאי (משלי כב, ו) חנוך לנער על פי דרכו ר' יהודה ורבי נחמיה חד אמר משיתסר ועד עשרים ותרתין וחד אמר מתמני סרי ועד עשרים</p>